

4.Вікіпедія: URL:

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D1%85%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%B0_%D0%B1%D0%B5%D0%B7%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D0%B0 (дата звернення:06.04.2023р.)

Кравчик О. М., ст., *Люта О. В., к.т.н., доцент*

Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Екологічна освіта як основна складова освіти для сталого, гармонійного, екологічно безпечного розвитку є вкрай необхідною в сучасних умовах молоді як система екологічних цінностей, навичок та орієнтирів. Вона допомагає молодому поколінню вивчати сучасні місцеві, регіональні та загальнодержавні проблеми України, опанувати екологічну нормативно-законодавчу базу, орієнтуватися в міжнародних угодах і конвенціях у сфері охорони довкілля, брати участь у процесах екологічного аудиту та управління, екологічної сертифікації об'єктів антропогенної діяльності та екологічного менеджменту.

Водночас екологічне навчання дає керівникам і фахівцям різних рівнів освіти надзвичайно необхідні знання про ефективне і раціональне природокористування, екологізацію виробництва, які отримують інформацію про передовий досвід збереження і відтворення довкілля, про ефективний екологічний менеджмент, маркетинг і бізнес, про ефективну екологічну політику.

У найважливіших міжнародних документах останнього десятиріччя, присвячених проблемам навколишнього середовища і гармонійного розвитку людства, велика увага приділяється екологічній культурі і свідомості, інформованості населення щодо екологічної ситуації у світі, регіоні, на місцях проживання, його обізнаності з можливими шляхами вирішення нагальних екологічних проблем.

В Україні глибоко усвідомлюють необхідність створення передумов для збалансування інтересів суспільства і можливостей природи, соціально-

економічного розвитку й довкілля. Саме на цих постулатах базується Концепція переходу України до сталого розвитку.

Основні напрямки державної політики України у галузі охорони довкілля неможливо впроваджувати без становлення на сучасному рівні освіти та виховання громадян суспільства. Оскільки наше життя неможливо відокремити від навколишнього природного середовища, то потрібно, щоб освіта мала екологічне спрямування. Екологічна освіта має базуватися на принципах глобальності, високоморальності та систематичності.

Мета екологічної освіти в тому, щоб пробудити в усіх вікових групах населення занепокоєність станом природного середовища та поєднати екологічне мислення і екологічну поведінку з розумінням того, що все у світі взаємопов'язане, що певна дія людини викликає часом непередбачені наслідки впливу на природу. Таким чином, екологічна освіта стає способом життя людини на сучасному етапі її існування на Землі.

Освіта для сталого розвитку висуває на перший план нові підходи до використання природних ресурсів та проблеми їх відновлення. Негативний екологічний вплив розглядається як результат нераціонального використання природних ресурсів. Екологічна ситуація може змінитися на краще лише за сприяння населення, яке має докладати зусиль для забезпечення стабільного соціально-економічного становища. Саме тому в освіті для сталого розвитку переплітаються економічні, соціальні й екологічні аспекти.

Освіта для сталого розвитку – це сучасний підхід до організації навчального процесу, який включає інформування членів суспільства про основні проблеми сталого розвитку, формування світогляду, що базується на засадах сталості, переорієнтацію навчання з передачі знань на налагодження діалогу, орієнтацію на порушення та практичне розв'язання локальних проблем. У вищих навчальних закладах України реалізується політика екологізації освітнього процесу.

Таким чином, якісна освіта є необхідною умовою забезпечення сталого розвитку суспільства. За допомогою освіти можна виховувати ставлення, поведінку та стиль життя, необхідні для забезпечення сталого майбутнього.

Курилко О. Є. , Жильцова О.Д. учні,
Даньшева С.О. к.п.н., доц., Малікова Л.А. вчитель фізики
Дніпровський ліцей №97

РАДОН ТА ЙОГО ШКІДЛИВИЙ ВПЛИВ НА ЛЮДСЬКИЙ ОРГАНІЗМ

Поняття «іонізуюче випромінювання» об'єднує різноманітні, за своєю природою, види випромінювання, які прямо або опосередковано викликають іонізацію навколишнього середовища (утворення позитивно та негативно заряджених іонів). Особливість іонізуючого випромінювання полягає у тому, що воно має високу енергію і викликає зміни у біологічній структурі клітин, що може призвести до їх загибелі.

Тема дослідження полягає у теоретичному вивченні способів зниження концентрації радону у приміщеннях.

Актуальність дослідження полягає у тому, що завдяки радону людина отримує більше половини річної ефективної дози радіоактивного випромінювання, адже усі живі істоти на Землі знаходяться під дією природного радіаційного фону (космічні промені та випромінювання природних радіоактивних елементів земної кори), штучних джерел іонізуючої радіації (ядерні реактори, прискорювачі, рентгенівські апарати тощо), які підсилюють загальний фон опромінення усіх живих організмів. Крім цього інтенсивний розвиток ядерної енергетики (ядерних технологій) та використання джерел іонізуючої радіації у технічних і наукових цілях потребує вирішення такого практичного завдання як оцінювання ступеня ризику для людини і біосфери загалом наслідків опромінення.